

ארבעים ותשע פנים טהור, ששמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שבהם נטהרת שכינה תחתונה אל בעלה במקוה שלה, שהוא מקוה ישראל יהו"ה, והוא שעור קומה, שפך הן אותיות מקוה - קומה, והם ס' סתומה בסוד זה: (ציור למעלה) של תשע נקודות לכל צד, בנקודה האמצעית נשלמו לארבעים סאים, הוא השעור של המקוה, שבו נטהרת אשה לבעלה.

ורפני שנטהרת, צריך למנות שבעה ימי טהרה, להשלים בהם ארבעים ותשע פנים טהרה של התורה, ובהם מתחברת תורה שפכתב עם תורה שבעל פה ביום השבועות, שהם דו פרוצופים של אדם, והחבור של שניהם רח"ס, שהוא מאתים ארבעים ושמונה מצוות עשה, וסוד הדבר - קדש לי כל בכור פטר כל רחם, בחבור הזה של שבועות מתקרבם כל מצוות עשה פעצמים בבטן המלאה. ובאותו זמן, כל אותם איברים מקבלים על ידי צנורות זה מזה. זהו שכתוב מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכשהם מקבלים, כל הספירות מקבלות זו מזו, והמלאכים למטה מקבלים זה מזה, כמו שנאמר ומקבלין דין מן דין, וכל אחד ואחד נותן רשות לחברו להפגס לתחום חברו, כמו שנאמר ונותנין רשות זה לזה.

וכי גורם זה? ישראל. כשמקבלים זה מזה, בין בתורה בין בממון, גורמים לקבל

ארבעין ותריין יומין דשיתא דכל שבוע, ושבע (דף לט ע"א) שבתות הא מ"ט (ג"א דמטטרוין), דאינון מ"ט אנפין טהור, ששמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דבהון אתדפיאת שכינתא תתאה לגבי בעלה, במקוה דילה, דאיהו מקוה ישראל יהו"ה, ואיהו שיעור קומה, דהכי אינון אתוון דמקוה קומה, ואינון ם סתימא ברזא דא, דתשע נקודין לכל סטר, בנקודה דאמצעיתא אשתלימו לארבעים סאין, איהו שיעורא דמקוה, דביה אתדפיאת אתתא לבעלה.

וקדם דאתדפיאת, צריך למנאה שבעה יומין דדכיו, לאשלמא בהון מ"ט פנים דכיו דאורייתא, ובהון אתחברת אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה ביומא דשבועות, דאינון דו פרוצופין דאדם, וחבורא דתרווייהו רח"ס, דאיהו רמ"ח פקודין דעשה, ורזא דמלה (שמות י"ב) קדש לי כל בכור פטר כל רחם, בהאי חבורא דשבועות מתקרבין כל פקודין דעשה, פעצמים בבטן המלאה (קהלת יא ה).

ובהוא זמנא, כל אינון אברין מקבלין על ידי צנורין דא מן דא, הדא הוא דכתיב (שמות כו ה) מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכד אינון מקבלין, כל ספיראן מקבלין דא מן דא, ומלאכין לתתא מקבלין דין מן דין, כמה דאת אמר ומקבלין דין מן דין, וכל חד וחד זיהיב רשו לחבריה, לאעלא בתחומא דחבריה, כמה דאת אמר ונותנין רשות זה לזה.

ומאן גרים דא, ישראל כד מקבלין דא מן דא, בין באורייתא בין בממונא, גרמין

לקבלא לעילא דא מן דא,